

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	IV K 127/22	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1.USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
	C. A.	w okresie od 15 czerwca 2021 do 19 grudnia 2021 w W. znęcał się psychicznie i fizycznie nad swoją konkubiną M.W.w ten sposób, że wyzywał ją słowami wulgarnymi i powszechnie uznanymi za obelżywe, znieważał ją i groził jej pozbawieniem	

		<p>życia, a także stosował wobec niej przemoc fizyczną polegającą na popychaniu jej, ciągnięciu za włosy, uderzaniu jej otwartą dłońią w twarz, przy czym w dniu 19 grudnia 2021 roku naruszył jej nietykalność cielesną rzucając w nią plastikową butelką oraz uderzając ją ręką w twarz, czym spowodował u niej obrażenia ciała w postaci drobnych zasinień w okolicy prawego barku i zasinienia podudzia i stopy prawej,</p>
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód i numer karty	
C. A. i M. W. od końca 2018 r. pozostawali w związku, z którego mieli syna, obecnie w wieku prawie 2 lat. Wspólnie zamieszkiwali przy ul. (...) w W..	zeznania M.W., k. 15 i 70-72, 73	
<p>Około czerwca 2021 roku między partnerami zaczęły się nasilać nieporozumienia. C. A. stał się bardziej natarczywy i agresywny na poziomie słownym wobec M.W..</p> <p>Wyzywał ją słowami m. in. „kurwa”, „szmata”, mówił, że jest nikim, że mógłby mieć lepszą, oskarżał o zdrady, sugerował jej, że ma innego partnera. Zaczął również kontrolować jej telefon. Zmuszał ją także do</p>	<p>zeznania M.W., k. 15 i 70-72, 73</p> <p>zeznania A. B., k. 44-45 i 72-73</p>	

prowadzenia z nim rozmów na zadawane przez niego tematy, niezależnie od tego, czy partnerka tego chciała, czy nie, nie dbając i nie interesując się tym, że ona rozmów tych nie chciała prowadzić, kontynuując swoje nagabywanie mimo to.

Powyżej wskazane słowa wulgarne i obraźliwe padały najczęściej podczas kłótni między partnerami, które eskalowały i zmieniały się w awantury. Podczas tych kłótni M.W. również wyzywała swojego partnera, z tym, że po jej stronie intensywność tego była mniejsza.

Około sierpnia 2021 roku C. A. zaczął również naruszać nietykalność cielesną swojej partnerki, a to poprzez ciągnięcie jej za włosy i ich wrywanie (około 5 razy do skierowania aktu oskarżenia), rzucanie w nią przedmiotami i jedzenie, plucie i uderzanie otwartą dłonią w głowę (około 4 razy do skierowania aktu oskarżenia). Powodowało to u M. W. zadrapania i zasiniaczenia. Reagując na te zachowania M.W., w obronie, również naruszała nietykalność cielesną partner, np. kopiąc go.

Groził jej również pozbawieniem życia lub

zeznania M.W., k. 15 i 70-72, 73

zeznania A. B., k. 44-45 i 72-73

<p>zdrowia, zwłaszcza gdyby zdecydowała się pójść na policję, jednak te groźby wywoływały efekt psychologiczny tylko w momencie ich wypowiedzenia, faktycznie M.W. nie obawiała się ich spełnienia, traktowała je tylko jak słowa, nie miała poczucia, że groźby te C. A. mógłby zmaterializować.</p>		
<p>Dnia 12 października 2021 roku M.W. nocowała u swojej siostry A. B.. C. A. dzwonił wówczas do niej, a także jej siostry nalegając, aby partnerka przelała mu pieniądze. Kiedy ta odmówiła, groził w rozmowie z A. B., że spali wspólne mieszkanie swoje i swojej partnerki, w tym jej rzeczy.</p> <p>Kiedy M.W. 13 października 2021 roku wróciła do domu, wyzywał ją słowami: „kurwa, dziwka, szmata” oraz zarzucał jej zdrady, w obecności A. B., która go wtedy uspokajała.</p>	<p>zeznania A. B., k. 44-45 i 72-73</p>	
<p>Dnia 18 grudnia 2021 roku C. A. podczas kolejnej kłótni wyklinał swoją partnerkę, a także uderzył ją otwartą dłonią w twarz. Kilka dni przed tym rzucił ją butelką Coli w nogę powodując zasiniaczenie.</p>	<p>zeznania M.W., k. 15 i 70-72, 73</p> <p>zeznania A. B., k. 44-45 i 72-73</p>	
<p>Dnia 19 grudnia 2021 roku M.W. poprosiła siostrę o zawiadomienie policji o</p>	<p>notatka, k. 19,</p> <p>protokół zatrzymania, k. 3</p>	

<p>kolejnej awanturze z C. A., co ta uczyniła.</p> <p>Wynikało to z tego, że siostry rozmawiały przez telefon, ale C. A. nalegał, aby M.W.rozmawiała z nim. Kiedy ta odłożyła telefon nie rozłączając się, partner zaczął jej grozić, że ją zabije, że na cmentarzu będzie on albo ona. A. B. rozłączyła się i od razu dzwoniła do siostry ponownie. Kiedy ta odebrała, zgodziła się na sugestię, aby wezwać policję.</p> <p>Podczas interwencji tego dnia C. A. został zatrzymany.</p>	<p>zeznania A. B., k. 44-45 i 72-73</p>	
<p>C. A. nie był karany.</p>	<p>informacja z KRK, k. 88</p>	
<p>Partnerzy w toku postępowania podjęli się mediacji w swojej sprawie i wypracowali ugode, w ramach której C. A. przeprosił M. W., a ta przyjęła przeprosiny. Zobowiązał się również do niepowodowania zdarzeń ujętych w akcie oskarżenia w przyszłości, wpłaty 300 zł na rzecz Fundacji (...) oraz do opuszczenia wspólnie zajmowanego mieszkania do dnia podpisania ugody.</p> <p>M.W.oświadczyła, że postanowienia ugody zostały wykonane.</p>	<p>sprawozdanie z mediacji, k. 79-81</p> <p>oświadczenie na rozprawie, k. 89</p>	
<p>1.2. Fakty uznane za nieudowodnione</p>		

Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
Jedyną okolicznością z zarzutu, która nie została udowodniona było twierdzenie, że pokrzywdzona bała się gróźb oskarżonego. Jak wynika z jej zeznań na rozprawie (k. 71) pokrzywdzona faktycznie nie bała się tych gróźb, nie chciała ich jednak dłużej słuchać.			
1. Ocena DOWODÓW			
1.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
	zeznania pokrzywdzonej M.W., k. 15 i 70-72, 73	Zeznania pokrzywdzonej z postępowania przygotowawczego sąd uznał za wiarygodne w całości. Zeznania te zostały złożone spontanicznie, dwa dni po sytuacji, w której oskarżony rzucił w pokrzywdzoną butelką, dzień po sytuacji, w której uderzył ją otwartą dłonią w głowę. Widać zatem, że były to sytuacje,	

które przelały czarę goryczy u pokrzywdzonej i spowodowały, że zwróciła się o pomoc do organów ścigania. Zeznania te nie były nadmiernie szczegółowe i wymagały weryfikacji w postępowaniu sądowym, co sąd uczynił. Ogólnikowość zeznań wynikała także z tego, że nasilenie przemocy fizycznej po stronie oskarżonego nie było duże ani częste, zaś przemoc psychiczna nie sprowadzała się tylko do tego, że oskarżony znęcał się mentalnie na pokrzywdzoną bez żadnej jej reakcji, co zostanie rozwinięte dalej.

W postępowaniu sądowym pokrzywdzona generalnie potwierdziła swoje wcześniejsze słowa, ale uzupełniła je o okoliczności, które rzuciły na sprawę nowe światło. Okazało się bowiem, że nie jest tak, że przemoc fizyczna i psychiczna jej partnera jest zupełnie jednostronna, a najczęściej pojawia się ona w awanturach, w których również M.W.czynnie uczestniczy. Nie zmienia to faktu, że także w świetle zeznań przed sądem, to pokrzywdzona jest w tym układzie stroną słabszą i stłamszoną, a oskarżony dysponuje przewagą fizyczną i psychiczną wobec niej. Daje to jednak do

zrozumienia, że sytuacja nie jest tak jednostronna, jak wynika to z zeznań składanych na policji. Zeznania przed sądem generalnie nie były kwestionowane przez oskarżonego mimo, że ten się im przysłuchiwał, a sąd obserwując pokrzywdzoną doszedł do wniosku, że zeznawała ona rzetelnie i starała się przedstawić sytuację całościowo, także zwracając uwagę na swoje zachowanie.

Jednocześnie sąd dostrzegł, że widoczny był u pokrzywdzonej pewien brak zdolności do jednoznacznej oceny sytuacji, którą to zdolność zdecydowanie miała np. świadek A. B., zapewne na skutek przebytej terapii dla (...). Postawa zaś pokrzywdzonej w tym zakresie motywowana była również tym, że darzyła oskarżonego jakąś formą uczucia, choćby ze względu na to, że był ojcem jej dziecka, dlatego próbowała ona nawet czasem go bronić, np. k. 71, gdzie powiedziała o jego wybuchowości mogącej wynikać z (...).

Oceniając zatem zeznania pokrzywdzonej i świadka sąd starał się przy przełożeniu ich na stan faktyczny sprawy ustalić, jak sprawy mają się w rzeczywistości i w takim stopniu, w jakim było to

		możliwe ujął to wyżej w stanie faktycznym.	
	zeznania A. B., k. 44-45 i 72-73	<p>Zeznaniom świadka z postępowania przygotowawczego sąd dał wiarę. Była to relacja spójna i logiczna. Świadek opisała kilka sytuacji, które szczególnie ją zaniepokoiły, a jej zeznania znalazły potwierdzenie częściowo w innych dowodach, np. co do zdarzenia z 19 grudnia 2021 roku w notatce policji, gdzie spisano okoliczności zgłoszenia (k. 19). Świadek zeznając nie uciekała się do kategoriycznych ocen osoby oskarżonego, nie widać było w tych zeznaniach szczególnie złego do niego nastawienia, były one czysto sprawozdawcze. Jedynie sugestia świadka o uzależnieniu oskarżonego od narkotyków nie znalazła potwierdzenia w materiale dowodowym i musiała zostać oceniona jako zbyt daleko idące przypuszczenia.</p> <p>Przed sądem świadek złożyła zeznania, co do których wiarygodności sąd również nie miał zasadniczych wątpliwości, aczkolwiek zauważalne było szereg ocen wobec oskarżonego formułowanych przez świadka, które nie znalazły jednoznacznego potwierdzenia w słowach pokrzywdzonej i wobec</p>	

		<p>tego nie stały się podstawą ustaleń faktycznych. Nie znalazł sąd potwierdzenia dla sugestii, że oskarżony jest uzależnionych od hazardu lub narkotyków, nie mówiła o tym pokrzywdzona (wspomniała, że grał w gry hazardowe, k. 73, ale nie o tym, żeby był od nich uzależniony).</p> <p>Sąd dostrzegł również, że świadek jest bardzo negatywnie nastawiona do oskarżonego, np. powiedziała przed salą rozpraw, że „pluje mu na ryj”, (wyjaśnienia oskarżonego, k. 72) czy zadeklarowała na rozprawie (k. 72-73), że zrobi wszystko, aby odizolować siostrę od jej partnera. Sąd zatem nie dał wiary niektórym ocenom świadka, które miałyby prowadzić do stwierdzenia, że oskarżony był wobec pokrzywdzonej katem. Charakter konfliktu oskarżonego i pokrzywdzonej jest bardziej złożony i nie tak jednostronny, jak chciałaby to widzieć A. B..</p>	
	<p>wyjaśnienia oskarżonego, k. 41 i 70-71</p>	<p>Oskarżony nie przyznawał się do zarzucanego mu czynu i odmawiał składania wyjaśnień. Sąd nie dał temu nieprzyznaniu się wiary, albowiem z innych zgromadzonych w sprawie dowodów wynikało wyraźnie, że przemoc psychiczna i fizyczna</p>	

		była przez niego wobec partnerki stosowana.	
	zeznania A. S., k. 9-10	<p>Zeznania te stanowiły sprawozdanie z interwencji przeprowadzonej po zdarzeniu 19 grudnia 2021 roku. Świadek potwierdził, że na nogach pokrzywdzonej tego dnia widoczne były zasinienia, zaś w pozostałym zakresie relacja ta niczego do sprawy nie wniosła.</p> <p>Zeznania te były wiarygodne, nie kwestionowały ich strony i sąd nie znalazł powodów, by podważyć je z urzędu.</p>	
	formularz niebieskiej karty, k. 5-8	<p>Formularz niebieskiej karty sporządzony został 19 grudnia 2021 r. podczas interwencji (jak wynika to z notatki z k. 1), przez A. S..</p> <p>Dowód ten był tylko pośrednim potwierdzeniem zeznań pokrzywdzonej, gdyż wynika z niego tylko tyle, że złożyła ona policjantowi określone oświadczenia do formularza.</p> <p>Podstawowym dowodem na okoliczność zachowań oskarżonego były zeznania pokrzywdzonej.</p> <p>Co do wiarygodności tego dokumentu brak jest zastrzeżeń.</p>	
	notatka, k. 19 protokół zatrzymania, k. 3	Są to dokumenty sprawozdawcze z czynności policyjnych,	

	informacja z KRK, k. 88	które nie budziły wątpliwości co do swojej wiarygodności i nie były kwestionowane przez strony.	
1.2.	Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	1.3. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	1.4. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			

#	1.5. Warunkowe umorzenie postępowania	I	C. A.
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
<p>Mając na uwadze ustalony wyżej stan faktyczny sąd doszedł do wniosku, że znamiona czynu z art. 207 § 1 k.k. zostały przez oskarżonego zrealizowane, w związku z czym konieczne było przypisanie mu winy i sprawstwa tego czynu.</p> <p>Znęcanie się to w najprostszym ujęciu tego słowa zadawanie innej osobie cierpienia. W orzecznictwie i doktrynie rozwijającej sens przestępstwa z art. 207 § 1 k.k. wskazuje się powszechnie, że najczęściej chodzi tu o zachowanie rozciągnięte w czasie i polegające na wielokrotnym godzeniu w dobra osobiste ofiary, właśnie poprzez zadawanie jej cierpienia. Z takim typowym przypadkiem tego przestępstwa sąd miał do czynienia w tej sprawie.</p> <p>Nie było w świetle zebranego materiału dowodowego wątpliwości, że oskarżony wielokrotnie wyzywał pokrzywdzoną słowami obelżywymi i wulgarnymi, groził jej,</p>			

nadmiernie kontrolował, oskarżał o zdrady i nagabywał wbrew jej woli, co złożyło się całościowo na przyjęcie, że było to znęcanie się psychiczne. Stosował również co najmniej kilkakrotnie przemocę fizyczną, np. popychanie, ciągnięcie za włosy, uderzanie i rzucanie przedmiotami, w stopniu pozwalającym uznać, że znęcanie się było również fizyczne, ale w tym zakresie jego nasilenie było zdecydowanie mniejsze.

Rozważając reakcję karną na te zachowania oskarżonego sąd doszedł do przekonania, że najbardziej trafną reakcją karną w rozumieniu art. 2 § 1 pkt 2 k.p.k., uwzględniającą zgodnie z art. 2 § 1 pkt 3 k.p.k. interesy pokrzywdzonego, jest warunkowe umorzenie postępowania na maksymalny prawem przewidziany okres próby. Szczegółowego rozważenia wymagały wszystkie przesłanki z art. 66 § 1 k.k.

Stopień winy

Stopień winy oskarżonego nie był znaczny. Znaczny oznacza w ocenie sądu tyle co duży. Z pewnością znaczny to więcej niż przeciętny. Jeżeli w największym uproszczeniu wyróżnić stopnie winy, to można mówić o: znikomym, małym,

przeciętnym, znacznym i bardzo dużym i w tym układzie jasno widać, że znaczny to na pewno ponadprzeciętny. W tej sprawie stopień winy C. A. stopnia przeciętnego z całą pewnością nie przekroczył.

Stopień winy warunkowany jest przede wszystkim takimi czynnikami jak: możliwość rozpoznania znaczenia czynu i kierowania nim, na co wpływ mają rozwój intelektualny i społeczny oskarżonego, a także poziom jego doświadczenia życiowego, możliwość podjęcia zgodnego z prawem zachowania, na co wpływ ma motywacja sprawcy. Oskarżony nie wykazał jakichkolwiek deficytów intelektualnych, które utrudniałyby mu rozpoznanie znaczenia jego zachowania, czy kierowania nim. Jest też osobą w wieku 40 lat, który powoduje, że dysponuje już doświadczeniem życiowym pozwalającym mu przestrzegać norm współżycia z partnerką życiową.

W tych aspektach brak było podstaw, aby uznać, że jego zachowanie polegające na naruszaniu tych norm było ponadprzeciętnie intensywne, raczej ocenić je trzeba jako co najwyżej przeciętne aniżeli poza tą przeciętność

wykraczające. Jeśli zaś chodzi o jego motywację, to nie dało się nie zauważyć w tej sprawie, że i ona nie wynikała z chęci sprawienia pokrzywdzonej bólu, czy cierpienia, a to działo się niejako przy okazji. Pierwszorzędne znaczenie dla oskarżonego zdawało się mieć postawienie na swoim w trakcie kolejnych nieporozumień w związku i to wskutek tego znęcał się on nad M.W., przede wszystkim psychicznie. Jest to oczywiście postępowanie naganne i nie do zaakceptowania, ale nie dopatrywał się sąd, aby było to motywowane względami nakazującymi uznać stopień winy za znaczny.

Spoleczna szkodliwość czynu

Mając na uwadze stopień społecznej szkodliwości czynu sąd kierował się dyrektywami wynikającymi z art. 115 § 2 k.p.k. i uznał, że również on nie był znaczny. Jeżeli bowiem ponownie dla tego aspektu stworzyć przedstawioną wyżej oś natężenia stopnia społecznej szkodliwości, to również on był w tej sprawie co najwyżej przeciętny. Oskarżony godził przede wszystkim w godność osobistą i integralność oraz dobrostan psychiczne oskarżonej, a znacznie

rzadziej w jej nietykalność cielesną.

Skala natężenia przemocy fizycznej była w tej sprawie niewielka i ograniczała się do naruszania nietykalności cielesnej pokrzywdzonej w czasie kłótni. Oskarżony nigdy nie zadał jej poważniejszych aniżeli zadrapania, czy zasienienia obrażeń, a nadto pokrzywdzona niekiedy odpowiadała mu tym samym.

Skala natężenia przemocy psychicznej była większa, przy czym sąd wskazywał już na czym polegała. Natarczywość, wścibskość, groźby, bezpodstawne oskarżenia C. A. wobec partnerki doprowadziły ją do stanu, w którym przestała chcieć mieć z nim jakikolwiek kontakt, mimo tego, że jak wynika z zeznań na rozprawie, nie do końca wyzbyła się wobec niego uczuć. Nie ma wątpliwości, że postawa oskarżonego doprowadziła pokrzywdzoną do dużego dyskomfortu psychicznego i chęci rozstania się z partnerem. Nie ma jednak informacji, aby na skutek tych działań doznała ona rozstroju zdrowia psychicznego, popadła w depresję lub inny tym podobny szkodliwy dla zdrowia stan. Nadto wiele psychicznych ataków oskarżonego na pokrzywdzoną było efektem kłótni,

wybuchów, które miały miejsce ze strony M.W., także ona miała impulsywny charakter.

Z tych powodów sąd uznał, że stopień społecznej szkodliwości czynu nie był znaczny

***Postawa sprawcy,
jego właściwości i
warunki osobiste oraz
sposób życia***

C. A. nie jest w ocenie sądu osobą, która ma skłonność do wchodzenia w konflikty z prawem. Wydany wobec niego wyrok był raczej skutkiem nieporozumień na polu osobistym, w trakcie których posuwał się on zdecydowanie zbyt daleko. Postawę oskarżonego w toku postępowania ocenić należało pozytywnie i to miało wpływ na decyzję o warunkowym umorzeniu postępowania. Oskarżony przeprosił pokrzywdzoną w czasie mediacji za swoje nadużycia, a ta przyjęła przeprosiny. Zobowiązał się również do zrealizowania oczekiwań pokrzywdzonej co do tego, żeby przestał się z nią kontaktować. Trzeba zauważyć, że pokrzywdzona nie spisała relacji z oskarżonym zupełnie na straty (k. 71, słowa: „damy sobie czas na przemyślenie wszystkiego), ale jego zachowanie przez ostatni okres doprowadziło ją do woli jej zakończenia,

przynajmniej na razie. Deklaracje oskarżonego nie były w ocenie sądu puste, jego postawa i oświadczenia na rozprawie wskazywały, że pogodził się z utratą partnerki, przy czym miał również poczucie własnej krzywdy przez to spowodowanej. Warunkowe umorzenie postępowania i orzeczone w oparciu o art. 67 § 3 obowiązek mają w zamiśle prowadzić do tego, że to poczucie krzywdy i ewentualna chęć odzyskania partnerki nie będą miały miejsca bez jej zgody.

Pokrzywdzona wyrażając swoje oczekiwania co do wyroku nie chciała ukarania oskarżonego, a tylko wydania takiego rozstrzygnięcia, które izolowałoby od niej oskarżonego i sąd przystał na to oczekiwanie mając na uwadze także konieczność ochrony interesów i woli pokrzywdzonego. Stopień natężenia przemocy psychicznej i fizycznej w tej sprawie nie był tak duży, aby wbrew woli pokrzywdzonej ukarać oskarżonego.

Z tych wszystkich powodów, przy zastosowaniu zakazu zbliżania się i kontaktowania z pokrzywdzoną, warunkowe umorzenie postępowania było w tej sprawie uzasadnione.

<p>Sąd zmienił jedynie opis czynu usuwając z niego słowa o tym, że oskarżona bała się gróźb, a to wobec jej twierdzenia na rozprawie, że bała się ich tylko w momencie wypowiedziania, ale faktycznie nie istniało ryzyko ich spełnienia przez oskarżonego.</p>			
#	1.6. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	1.7. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
<p>1.KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie</p>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
C. A.	II	Orzeczone na podstawie art. 67 § 3 k.k. obowiązki powstrzymywania się od kontaktowania i zbliżania się do pokrzywdzonej mają stanowić dla niej zabezpieczenie	

	<p>oczekiwanej postawy oskarżonego w tym zakresie, a trzyletni okres próby i możliwość wszczęcia postępowania powinny wpływać na postawę oskarżonego w tym zakresie.</p> <p>Konieczne stało się uwzględnienie w powyższym, że oskarżony ma prawo i obowiązek widywać się z dzieckiem, a pokrzywdzona chce mu to umożliwić, dlatego zastrzeżenie o tym, że oskarżony na potrzeby wydania dziecka może zbliżyć się do pokrzywdzonej, a także z nią skontaktować celem ustalenia szczegółów tego. O tym, czy postanowienie to realizowane jest przez oskarżonego prawidłowo, zwłaszcza czy nie nadużywa go, aby kontaktować się z pokrzywdzoną w innych sprawach, decydować będzie ewentualnie sąd rozstrzygający, czy są podstawy podjęcia postępowania.</p>		
<p>1.1Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU</p>			
<p>Oskarżony</p>	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>1.6. inne zagadnienia</p>			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się</p>			

<p>do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>		
<p>1.Koszty procesu</p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>III</p>	<p>Sąd zwolnił oskarżonego od kosztów, albowiem uzyskuje on niewysokie dochody, a koszty powstałe w sprawie były niewielkie.</p>	
<p>1.1Podpis</p>		